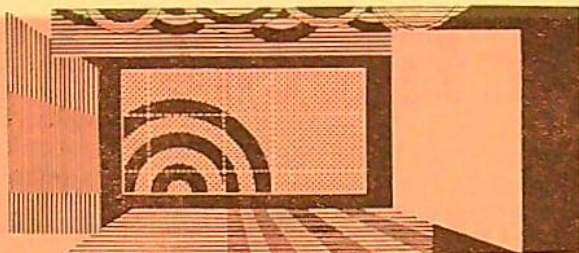

39.

JIRÁSKŮV HRONOV

ZPRAVODAJ • PÁTEK 15. 8. 69 • ČÍSLO 9

ZAMYSLENIE NAD IX. Spišskou Novou Vsou

Urbánkovým Kamenným chodníkom otvoril domáci súbor (DS Hviezdoslav pri Stálej scéne v Spišskej Novej Vsi) IX. Spišskú Novú Ves a vyprovokoval hneď na začiatku vzrušené debaty o invázii Urbánka na javiska ochotníckych divadiel. Hlavným argumentom obľúbenosti urbánkovského repertoáru bola doteraz jeho vhodnosť pre mentalitu dedinského ochotníka. Teraz však priniesol inscenáciu Kamenného chodníka na celoslovenskú prehliadku vyspelých súborov jeden z popredných slovenských súborov, a to v réžii Dušana Karasa, profesionálneho režiséra DJZ z Prešova.

Je málo nádeje, že by tento návrat vytvoril novú inscenačnú kvalitu o čom svedčilo i predstavenie Hviezdoslavcov: vkusné, kultivované, herecky úprimné a čisté, s výkonmi na úrovni, z ktorých najmä kreácia Ing. L. Roštára bola exkluzívnou ukážkou slovenského hereckého umenia — nie len v ochotníckych reláciách. Novú kvalitu však súbor i s profesionálnym režisérom nevytvoril — napriek pokusu preniesť sa cez úskalia naivného príbehu spoetizovaním dramatickej predlohy. A tak sa urbánkovská polemika ešte zďaleka nekončí.

O ťažkostiach s dramaturgiou v slovenskom ochotníckom divadle svedčil i druhý večer. Trnavský súbor OB Kopánka siahol po Stodolovom Kráľovi Svätoplukovi so želaním dôstojne prispieť k 50. výročiu vzniku ČSR a vyrovnáť sa s problematikou stále živou a ešte asi dlho aktuálnou. Súbor, ktorý nedisponuje množstvom dobrých hereckých síl, vytvoril usilovnou prácou pod vedením režiséra V. Kufela štýlove čisté a precízne vypracované predstavenie, v ktorom herci nadšením a sústredením prekryli nedostatky hereckej techniky v reči, rytme i pohybe. Pomocť dramatikovi však nebolo v silách súboru.

Na dramaturgickú a inscenačnú zápas s autorom sa podujal súbor Timrava pri ZK ROH Poľana Lúbenec.

Francúzsky dramatik Merle skompiľoval v Ženách v parlamente tri

Aristofanove komédie a bolo by zveličené tvrdiť, že vytvoril novú dramatickú alebo myšlienkovú hodnotu. Aktualizačné snahy súboru možno akceptovať najmä v mene pôvodného autora. Žiaľ, ani tu nebolo v dramaturgických silách súboru preklenúť ideovú všehochuť, ktorú Merle bezstarostne vytvoril spojením troch komédií, čo vznikli v troch historických veľmi rozdielnych obdobiach.

Napriek dramaturgickým ťažkostiam vzniklo až prekvapivo kultivované, zábavné a živé a pútavé predstavenie na čele s H. Králikovou, G. Bódiovou.

Režisérka Štúdia detskej umeleckej tvorivosti pri PKO Bratislava si uvedomovala slabosti schematickej Küchenmeisterovej predlohy Lesná slávnosť a preklenula ich tak, že zo žánrovej a formálnej stránky odvážne dala smer inscenácii detského muzikálu. Dti — či skôr dospievajúce slečny, jej boli dobrou oporou pre realizáciu takéhoto zámeru.

Zdá sa, že na konci nášho malého dramaturgického zamyslenia vyznieva celkom zákonito konštatovanie, že víťazom bol starý majster Goldoni so svojím klenotom — Sluhom dvoch pánov. Súbor DK - Prievídza si nijako neulahčoval situáciu, danú dobrou predlohou a usilovne pracoval pod vedením režiséra M. Kuchárika na inscenácii, ktorá mala výborný temporytmus, vyrovnané herecké výkony — z nich niektoré pozoruhodné a talentované — bola vkusná, vynachádzavá a vtipná.

Vcelku možno súhlasiť s hlasmi, ktoré charakterizovali IX. Spišskú Novú Ves ako prehliadku dobrého priemeru. Otázky, ktoré nastolila dramaturgia prehliadky, však prinajmenšom vyvolávajú pochybnosti a bude ich zrejme treba stále znova nastoľovať, tým skôr, že dramaturgia čtyroch víťazov krajských prehliadok nie je iba náhodným zoskupením titulov, ale vzhľadom na repertoár iných súborov celkom verne charakterizuje situáciu v repertoárovej politike za posledný rok.

Olga Lichardová

Karel Applt jako Mosca v Jonsonově hře Lišák aneb Komedie bez lásky. Divadelní soubor J. K. Tyl Jablonec nad Nisou.

„Potrebujeme jeden sloupek pro barvu“ — řekl mi pan šéfredaktor odpoledne na náměstí. Protože byl včera tzv. volný hronovský den, budiž psáno o něm. Události číslo jedna byl tajný výlet. Protože ne vše tajně zůstane utajeno, vědělo mnoho cestovatelů, kam se jede. Ale vůbec to nevyšlo. Adršpašské skalní město je kouzelné samo o sobě. A dostane-li se návštěvníkům ještě tak znamenitých (a hlavně vynalézavých!) průvodců, jakých se dostalo nám zásluhou členů náhodského Štúdia mladých, není co si přát víc! Po celé dvě hodiny chůze a lození o nás pečoval přísný strážce pořádku, útěchu poskytující celebníček, zdravotní ses-

TAJNÉ PUTOVÁNÍ

tra s brašnou nafachnutou rumem, pak jistý zdatný muž jehož funkci se mi nepodařilo přesně identifikovat (nicméně upoutával svou zajímavou čepičkou) — a nakonec dva páni v buráncích s blondatou hosteskou, kterou používali během cesty pro nejrozmanitější účely. Tak — díky jim — nedošlo k žádné úchylnce s cestou ani k jiným nedovoleným únikům. I plavba po jezeře skončila šťastně bez „mužů přes palubu“. Celá tato turistická záležitost byla podmalovaná hraním a zpěvem vojenských boys Jardy Lhotského, kteří obětavě ložili i se svými instrumenty... Nu — voják musí vydržet ledacos! Závěr výletu patřil jídlu, pití, koupání, volbě Miss Hronov, závodu tří mužů vyžrojených helmami v neckách. (Podrobnosti o tomto „neckozávodu“ si laskavě vyžádejte od očitých svědků nebo od samotných závodníků).

Výlet a tím i VHD skončil zapíváním hronovské hymny a já si uvědomuji, že vlastně už bude brzo konec všemu! Totiž — konec letošnímu ochotníckému týdnu. Ale konečně — všechno přece musí jednou skončit!

—jp—

Príjemné, užitočné a veselé

Z iniciatívy Ústredného výboru Zväzu divadelných ochotníkov na Slovensku stretli sa účastníci Jiráskovho Hronova zo Slovenska na priateľskom posedení v zahradě hotelu „Mýto“. Pritomní boli aj zástupcovia Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky a pracovníci Osvetového ústavu. Na trojkilometrovú túru do Mýta sa vybrali nadšení ochotníckeho divadla peši. Po necelých hodinách všetci šťastne dorazili do cieľa. Ti, ktorí v pešotné zostali, alebo mali protekciu, priviezli sprievodné autá. Dvaja neturisti si dokonca stopli traktor. Slavnostný prejav za zvukov neutechajúcej cestnej premávky v okolí miesta stretnutia, predniesol, pre lepšiu počutelnosť do vodovodnej hadice, hospodár Zväzu, Viktor Šajnoch. Jeho plamenné slová o tom, že sice Zväz stretnutia zorganizoval, ale nič neplatí, lebo nemá z čoho, padli na úrodnú pôdu a účastníci stretnutia okamžite zložili dobrovoľný príspevok vo výške 1.000 Kčs na základný vklad Zväzu. Po vzájomnom predstavení rozprúdili sa družné rozhovory o otázkach, ktoré zaujímali všetkých

prítomných — ako sa vraví v oficiálnych správach. V preklade do bežnej hovorovej reči to v tomto prípade znamenalo, že personál hotelu „Mýto“ mal čo robiť. O kultúrny program sa statočne staral tajomník Zväzu Štefan Akács. Prvým predspevákom v speváckom súbore zidených ochotníkov bol predseda Zväzu, dr. Ivan Šenšel. Stretnutie vyvrcholilo priam biblickým nakrmením päťdesiaty štyroch „hladošov“ dvomi rybami, ktoré ušľachovali dvaja náruživí Jiráskohronovskí rybári, prof. Vít Hejný a Martin Jančuška.

Vedomí si svojich povinností vydali sa účastníci sympatického stretnutia včas na spiatocnú cestu do Hronova. Aj keď dobrý úmysel — peši tam, peši späť — predsa nevyšiel. Náhodne okolo idúci autobus bez zamerania zastavoval pri jednotlivých skupinkách a väčšinu doviezol až na hronovské námestie.

Bolo to veľmi príjemné popoludnie a tešíme sa už na ďalšie, v rámci 40. Jiráskovho Hronova. Dovoľte aj touto cestou poďakovať personálu hotelu „Mýto“ a menovite jeho vedúcemu páňovi Antonínovi Čtvrtečkovi za nasmierenú ohotu a starostlivosť.

PS: Pán prof. Hejný a Martin Jančuška majú rybárske povolenie v poriadku. —no—

Poslední příležitost

Výstava scénografických návrhů B. Honsy v ZDS na náměstí.

Návrhy plakátů J. Zhiba pro 40. JH ve foyeru Jiráskova divadla.

SLOVO POROTY

Přestože jsme včera večer byli v divadle na komedii, při besedě poroty a vedoucího klubu moc veselo nebylo. Spíš jsem měl pocit, že se nás všech začíná z toho maratónu představení zmochňovat únava. Diskuse byla poměrně jednotná. Tedy:

Ve slovenském i českém divadelnictví existuje neobyčejně bohatá goldonijská inscenační praxe. Proto každý soubor, který se rozhodne pro některou z Goldoniho komedií, je postaven před dvě možnosti. Buď se pokusí o inscenaci ve všech směrech novou a originální, nebo využít všeho, co už v tomto směru bylo dříve udeláno a zdaleka na to navázat. Včerejší inscenace nebyla ani to, ani ono. Jejím přínosem byla poměrně vzácná vyrovnanost všech jevištních složek — herecké, výtvarné i hudební, až na naprosto netypové rekvizity. Bohužel, režisér nedokázal inscenaci vtisknout přesný rytmus, takže jsme viděli zajímavý a dobrý

začátek, průměrný střed a značně pokleslý závěr. Představení nemělo dobré členění ani gradaci, zcela se vytratil temporytmus. Humor této inscenace se příliš opíral o slovní stránku textu a v druhé polovině se stalo, že hercům docházel dech. Vynikl tím nedostatek profesionálního zvládnutí techniky jevištní reči.

Tím, že vsadili vše na vnější prostředky, ochudili značně druhou stránku komedie, pro autora příznacnou, totiž situační komiku.

Je až s podivem, jak byly zahoezeny šance například ve scéně servírování či ve scéně s kufry.

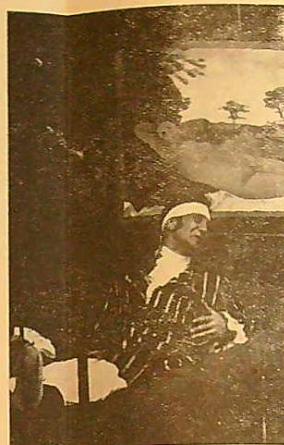
Pokud jde o herecké výkony, pak představitelky ženských rolí byly o třídu lepší než jejich mužské protějšky. Nejčistší výkon podala A. Blaškovičová jako Beatrice. Velice zaujala rovněž L. Benčířiková v roli Clarice, byť chvílemi podlehl ohlasu publika a začala být ve výrazových prostředcích stereotypní.

Klíčem k celé inscenaci je pochoptitelná postava Trufaldina. Bohužel, představitel této role se příliš nedánil. Nezískal od začátku to základní, to jest sympatie publika a jeho vmlouvavá snaha strhnout diváky na svoji stranu nebyla korunována úspěchem. Zcela ze stylu pak vypadal představitel Silvia.

Na závěr snad jen dvě maličkosti: princip přestavby byl zbytečně nejednotný a zcela mimo logiku inscenace bylo použití některých slovních hříček (foto — toto).

Zaznamenal —mk—

Jablonec, město skla a bižuterie, město fotbalu, usilujícího se dostat mezi ligovou elitu, město prvního československého legálního striptýzu, ale v posledních letech také město mezikrajových divadelních přehlídek. Jablonečtí se tak vedle tábořských zařadili mezi ty ochotníky, kteří kromě dobré práce organizační mají také dobrý vlastní divadelní soubor. Ostatně hronovskému publiku nejsou tak zcela neznámi. Před několika lety zde uvedl jejich soubor hru Marie Octobre, a pokud mi paměť dobře slouží byla jejich inscenace publikem velice příznivě přijata. Soubor patří mezi vyspělé, počtem členů spíše mezi ty větší, a počtem osmi až deseti premiérů do roka se takřka vyrovná profesionálnímu divadlu.

Rolli Voipona hraje Jan Maňaska.

PŘEDSTAVUJEME

divadelní soubor J. K. Tyl z Jablonce n. Nis. ve hře Bena Jonsona Lišák aneb Komedie bez lásky

Posledním soutěžním představením letošního 39. Jiráskova Hronova je tedy inscenace „Lišák aneb komedie bez lásky“. Její autor, anglický dramatik Benjamin (Ben) Jonson patří podle Williama Shakespeara do řady nejvýznamnějších spisovatelů 17. století. Jeho tvorba byla velice rozsáhlá, jako poeta laureatus krále Jamese I. nepsal jen divadelní hry, nás však pochopitelně bude zajímat právě jeho divadelní tvorba.

Jonsonovo dramatické dílo bývá označováno jako komedie mravů a charakterů. Postavy jeho komedií jsou však silně karikované, nejde tu o usměvavý humor, ale o cynický výsměch, satirickou nadásku, v níž jsou nedobré lidské vlastnosti krutě zesměšňovány. Vrcholem jeho tvorby je pak bezesporu právě komedie o Valponovi. Autor v ní všechny lidské vlastnosti a povahy charakterizuje jmény ze světa zvířat. Voipone je lišák, Mosca masařka, Corvina vrána, Corbacio sup, Vulture havran, Leona lev, Canina fena a Colomba holubice.

Nesmírně ostré vidění světa, plné

pošklebků a zloby, je pro Jonsona v této komedii příznačné. Ostatně nemá nadarmo podtitul komedie bez lásky, přičemž v tomto případě nejde jen o lásku jako milostný vztah, ale o lásku mezi lidmi vůbec.

Stojí snad ještě za zmínku, že Voipone jen vznikl mezi léty 1604 až 1605 dospěl značné obliby i za hranicemi Anglie, a že jedním z jeho zpracovatelů je Stefan Zweig, v jehož úpravě také soubor komedii hraje.

Divadelní soubor J. K. Tyl z Jablonce nad Nisou patří již řadu let mezi nejlepší soubory Severočeského kraje. V posledních sezónách byl zařazen do Kruhu vyspělých souborů a patří tam dosud. Inscenaci Jonsonova Lišáka aneb Komedie bez lásky se letos zúčastnil Libohovického divadelního léta, odkud si přivezl několik cen. Vzhledem k tomu, že tato zajímavá, krutá a náročná komedie se na našich jevištích neobjevuje příliš často, jsme na její uvedení zde na festivalu právem zvědaví.

—mk—

Zasláno Prievádzským za Sluhu dvou pánů

Goldonimu těžko sloužit —
vzpomeňme si na přísluvi;
stejně musí soubor soužit
těžká služba divákovi.

Pro oba ty výkony
jiný závěr nenajdu;
ošízen byl Goldoni,
divák zůstal v ofsajdu.

(jv)

KRONIKA DNE

Zapomněl jsem si doma zubní kartáček. To se stává a nemělo by být problémem koupit jiný. Jenomže u nás to zřejmě problém je. V sobotu a v neděli zavřeno — klužu tedy hned v pondělí do drogerie: kartáčky nejsou. Ale přivezou nám je odpoledne, jsme k vůli přehlídce přednostně zadržováni. Neprivezli. Takže nejen maso... (Až teď večer mi kdosi řekl, že kartáčky viděl v potravinářské samoslužbě. Tak nevím, třeba zase mao dovážejí do železářství.)

—o—

A už jsme ve finiši. Váž je to také vidět na posledních tvářích, sloupající spotřeby kávy a koneckonců na rostoucím množství chyb ve Zpravodaji. Moc nás to mrzí, ale věříme, že nám čtenáři prominou. Jsou všichni způsobeny nikoliv nedbalostí, ale časovou tísni, v níž se Zpravodaj vyrábí. Není dost klidu na čtení sloupce a stránek — a leckterou opravenou chybu nakonec přehlédnou i v tiskárně. Každé nové číslo otvíráme s obavou, co zase redakční šotek natropil. A tak nežbydlo, než se omlouvám — (třebas panu Honsovi z Karlových Varů, jemuž se a ne přijít na jméno: jednou je prezentován jako Hons, podruhé jako Hosa, ačkoliv se jmenuje Honsa (tak jsem zvědav, jak to dopadne teď). Asi nás plete to, že byl křtěn jako Bohumil, ale říká si Miloš. Občas také „uleti“ jméno autora článku, což je o to více mrzuté, že to nelze vyvážit penězi — protože honoráře neposkytujeme. A zvlášť pikantní chyba se stala včera, kdy jsme dokonce dali pokym k „zastavení přípravných výborů“. Ejhle mocenská pozice tisku!

—o—

Mé povolání vyžaduje absolvoování řady předlídkových maratónů. A i když nejsem žádný gurmán, dovedu právě na nich ocenit dobré jídlo, které člověku pomáhá překonat únavu s každým dnem vzrůstající. Prohlášení mistopřisežně, že v tomto směru vede Hronov bezkonkurenčně. Ji se tu dobře a poměrně levně všude. Chci se však zmínit zvláště o bufetu Modrá hvězda, charakteristické kvalitou, láci i rychlým obslužením. Dobrou restauraci lze najít ledašude, ale bufet s takovou úrovní snad jen v Hronově. Važte si toho, Hronováci...

—ig—

—o—

Naši redakci navštívil náčelník OOV kpt. Šorm a k naší poznámce o incidentu v restauraci Slávie, která vyšla v našem úterním čísle nám sdělil:

O zákrok požádali dvakrát telefonicky pořadateli ze Slávie. Příslušník, který přišel asi kolem 01.00 hodin zjistil, že občan B. M. je v silně podnapilém stavu a obžadoval hosty na zábavě včetně hostů ze zahraničí. Příslušník použil obušku oprávněně. Občan neuposlechl výzvy k odchodu, slovně příslušníka napadal a oháněl se rukama. Teprve potom bylo použito obušku. Jedná se o osobu násilnické povahy, několikrát trestanou pro násilné trestné činy.

DNES

- 9.00 Klubovny ZDS
Práce klubů a velké tribuny
- 12.00 MěstNV
Rozloučení se souborem z Prievidy
- 14.00 Slávie
Schůzka „Kruhu přátel Jiráskova Hronova“
- 16.30 Jiráskovo divadlo
Jonson: Lišák - Tyl, Jablonec
- 17.30 Velké pódium
Vystoupení dechového orchestru ZK Východočeských uhelných dolů Rytyně v Podkrkonoší
- 20.00 Jiráskovo divadlo
Jonson: Lišák - Tyl, Jablonec
- 20.30 Park u pramenů
Komorní koncert sólistů
- 21.00 Slávie
Taneční zábava
- 22.00 V blízkách
Junácký táborák s besedou zahraničních delegátů s členy SČDO a divadelních souborů
- 22.30 Salónek Jiráskova divadla
Beseda souboru Jablonce s patronem ČSD Hronov

ZÍTRA

- 9.00 Klubovny ZDS
Práce klubů a volné tribuny
- 11.30 Schodiště Jiráskova divadla
Vítání souboru z Jaroměře
- 12.00 MěstNV
Rozloučení se souborem z Jablonce
- 14.00 MěstNV
Pracovní beseda zástupců ÚDLUT a PV JH s novináři
- 15.30 Jiráskovo divadlo
J. Kopecký: Komedie o hvězdě - Jaroměř
- 17.30 Velké pódium v parku
Vystoupení souboru písní a tanců „Hořeňák“ Lázně Bělohrad
- 19.00 Jiráskovo divadlo
J. Kopecký: Komedie o hvězdě - Jaroměř
- 21.00 Slávie
Taneční zábava
- 21.30 Jiráskovo divadlo
Slavnostní zakončení 39. Jiráskova Hronova
- 22.00 Salónek Jiráskova divadla
Beseda souboru z Jaroměře s patrony ZK náhodského okresu s rozloučením pořadatelů a poroty se souborem
- 22.30 MěstNV
Závěrečná beseda zahraničních delegátů a novinářů s pracovníky ÚDLUT, PV JH, MěstNV, ONV, MK, KNV apod.

Divadlo na severu

Nespoléhat na stereotyp, na profesionální rutinu a jakékoliv programy byt třeba programy dne, to je zásada moderního žití a měla by platit i pro redaktory hronovského Zpravodaje. Leč neplatila a tak se stalo, že jsem marně čekal na uvítání souboru z Jablonce před divadlem. Tam totiž každodenně o půl osmé lapám někoho na rozhovor o souboru. Ještě štěstí, že pan Antonín Stránský ze souboru neodjel na zájezd do Broumova, kde bude dnes Lišák Valpone varovat broumovské publikum před nepravostmi všeho druhu. Otázky tudíž padly na jediného v tuto dobu existujícího (v Hronově) Jablonečana.

Pane Stránský, má nějaký vliv na ochotnickou činnost zeměpisná poloha? Tím myslím, jak se hraje divadlo v Jablonci.

Rozhodně ne. Jsem přesvědčen, že ochotnické divadlo by se mělo hrát stejně dobře na severu i jihu. Každé místo má ovšem své obecnostvo a podle toho také jednotlivé soubory upravují svůj repertoár.

Jaké publikum máte v Jablonci? Má nějaká specifika?

Jsem dobře zásoben profesionálním divadelním uměním a tak máme obecnostvo velmi náročné. Nespokojí se s ledajakou ochotnickou inscenací, protože už při národních přehlídkách a mezikrajských přehlídkách mělo možnost vidět představení nejvyššího souboru.

Jaký vliv má na vaši činnost Okresní dům osvěty. Co je podle vašeho názoru okresní metodik či metodika?

Máme u nás Kulturní správu ONV. Dosavadní spolupráci, podporu i po-

moc naší kulturní správy mohu označit za mimořádně dobrou. Mám na mysli přímo předsedu MěstNV Josefa Michka i předsedu školské a kulturní komise ONV Miloše Věleho a řadu jiných. Jejich podpora vychází z hlubokého zájmu o rozvoj ochotnické činnosti v městě i na okrese.

Pokud jde o metodiku, tak máme metodiku, která je současně aktivní členkou a funkcionářkou domácího souboru J. K. Tyla. To je velice důležité, protože potom vztahy takového funkcionáře k ochotnickému hnutí jsou podloženy znalostí jeho každodenních praktických problémů. Je to obzvláště výhodné u nás, kde zřizovatelem souboru je Kulturní správa.

Při existenci našeho znovuzřízeného Svazu bude velice důležité, aby vztahy mezi svazovými orgány a státní správou byly co nejlepší a aby přinášely ten největší prospěch. Totéž mám na mysli i pokud jde o spolupráci souborů s jejich zřizovateli. zapsal —kr—

Ještě jednou levantský kupec Volpone v podání Jana Maňasky.

INFORMACE

Členovia Ústredného výboru Zväzu divadelných ochotníkov na Slovensku privítali Divadelný súbor Domu kultúry z Prievdzia na schôdku hronovského divadla prihrstím lizatok. Tým Slovenský zväz dokumentoval preklamovanú starostlivosť o ochotnícke súbory činnosťou prácou. Zároveň oznamuje, že základný vklad 1.000,— Kčs zostal nedotknutý.

—no—

Anketa diváků

Divadelní soubor Prievdzia
Sluha dvou pánů:

Počet odevzdaných hlasů	515
1	205
2	261
3	49
Průměr odevzdaných hlasů	1,69

Okamžik, prosím

zavolať jsem na Ladislava Lhotu, předsedu Středočeského amatérského divadla, který právě podával ruce na pravo a nalevo prodíraje se davy známých;

— Tak co bys rád — opáčil Láďa, třímaje významně v rukou třetí číslo Zpravodaje, v němž byl vzpomenuť.

— Podívej se, jezdím už na Hronov hezkou řádku let, ale ty jsi zřejmě účastníkem ještě pilnějším. —

— To máš pravdu, jsem tu letos už po třiatřicáté! —

— Tedy jakési ježišoviny, že? A kdy to začalo? —

— V roce 1936 to bylo poprvé. Zúčastnil jsem se tehdy za Šmilovského okrsek z Mladé Boleslavi školení ÚMDOČ a od té doby sem jezdím každoročně.

— Za půlku lidského života jsi musel získat mnoho zkušeností. Jaký je tvůj názor na úroveň ochotnické práce? Stoupá nebo klesá? —

— Má rozhodně tendenci vzestupnou. Před válkou se hrálo divadlo spíš patetické a většinou z jiných motivů, než z touhy po tvůrčím sebevyjádření. Umělecky bylo na nízkém stupni, mnohdy cílem hraní divadla bylo získat peníze pro jinou činnost — např. u souborů hasičských, sokolských a jiných. Dneska lze u souborů nalézt výrazné rysy tvořivé práce — snaží se o umělecký výsledek. To se týká nejen Hronova, ale např. i v našem kraji pozorují, že až na určité výjimky, zvláště na vesnici, se kvalita činnosti zlepšila.

— A teď mi ještě pověz, co čekáš od letošního Hronova —

— Mám především radost, že už konečně vešel do života náš Svaz a začne vyvíjet opravdovou činnost, která ovlivní práci ochotníků. Jistě bude mít svůj podíl i na přípravách příštích Hronovů, zvláště toho jubilejního. Pokud jde o představení, přál bych si ze srdce, aby byly ještě lepší než loni — vždyť jde o závěr soutěže.

A ještě něco. Letošní Hronov je mimořádně navštíven ochotníky. Jen z našeho kraje jsem napočítal na 60 lidí. A co je důležité: nejsou nikým dirigováni, přijeli z vlastního zájmu. Mohl by to být příslib do budoucna.

— Tak ti děkuji, že jsi vydržel déle, než ten požadovaný okamžik. —

—lg—

SPOMÍNÁME...

...na troch dlhoročných pracovníkov a organizátorov slovenského ochotníckeho hnutia, pravidelných hostí Jiráskovho Hronova, ktorých náhla smrť vytrhla z našich radov: Annu Kršuluvú členku súboru Andreje Sládkoviča z Banskej Bystrice, Jana Puškára, riaditeľa Domu kultúry v Modre, organizátora, mimoriadne obľúbeného a veselého človeka a Františka Lakyho, režiséra z Trenčína, člena Dočasného ÚV ZDOS, známeho v Hronove inscenáciou Chalúpkovho Kocúrka.

Nezabúdame na vás, drahí priatelia! Na vašu obeť a statočnú prácu! Na vašu lásku k ochotníckemu divadlu! Česť vašej pamiatke!

39. JIRÁSKŮV HRONOV Z P R A V O D A J

Číslo 9. — Vydává Přípravný výbor 39. Jiráskova Hronova. — Redakce: Miroslav Langášek, Jindřich Kraus, Miloš Kučera. — Tisk: VČT, provoz 13 Hronov.